"І місяць мені наліво
Й кота котила дорога,—
Ну як тут заграть щасливо,
Скажіте, на милість Бога?

Нехай би лиш це — та нащо
Побажання ті зневчасна?
О, роле моя пропаща,
О, доле моя нещасна!.."

Та вийшло зовсім інакше —
Ви грали над всі похвали...
Як ясно цвіли і як же
Пройнято Ви вболівали!

А та соромливість юна
Її чистота-спокуса,
Коли принесло драгуна,
Що весь — гіпнотичні вуса!

Отож не треба бояться,
В прикмету вірить котячу...
Вчорашніх сто гратуляцій —
І завтрашніх сто в додачу!

7.2.1938